

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 29 af 15. februar 1968 om vejledende priser og prisstop for tjenesteydelser er fastsat anmeldelsespligt for vejledende videresalgspriser samt pligt til at indhente monopoltilsynets tilladelse til at forhøje sådanne priser. Endvidere indeholder loven forbud mod forhøjelser af priser, takster eller honorarer for tjenesteydelser.

Denne lov bortfalder den 1. november 1968, og i nærværende lovforslag om anmeldelse af vejledende priser m. v. videreføres til 1. juli 1969 alene bestemmelserne om anmeldelse af vejledende priser, idet der samtidig gives tilsynet mulighed for at kunne genindføre prisstop for visse tjenesteydelser.

Anmeldelsespligtens opretholdelse giver monopoltilsynet mulighed for at følge prisudviklingen på områder, hvor leverandørens prisangivelse for efterfølgende omsætningsled er normgivende for prisdannelsen. Derimod har man ikke fundet det rimeligt over en længere periode at fastholde pligten til at indhente monopoltilsynets godkendelse af forhøjelser af anmeldte vejledende priser, idet en videreførelse af prisstoppet på dette område kan medføre forvriddning af avancestrukturen.

Den hidtidige bestemmelse om midlertidigt prisstop for tjenesteydelser er ikke foreslået opretholdt, idet det må anses for urimeligt over en længere periode at afskære leverandører af tjenesteydelser fra at få dækning for sådanne omkostningsstigninger, som avcestoploven tillader andre erhvervsdrivende at indregne i priserne.

Til § 1.

Man finder, at der ved bortfald af bestemmelserne om prisstop for vejledende priser vil være grund til at bevare en bestemmelse om, at sådanne priser skal anmeldes til monopoltilsynet. En sådan anmeldelsespligt vil give monopoltilsynet mulighed for at følge prisudviklingen på områder, hvor leverandørers prisangivelse for efterfølgende omsætningsled er normgivende for prisdannelsen. Hertil kommer, at en opretholdelse af anmeldelsespligten vil kunne bevirke en vis tilbageholdenhed i anvendelsen af bruttopriser. Dette må antages at være ønskeligt,

idet man i øvrigt gennem den midlertidige avancestoplovgivning ønsker at forhindre en automatisk og traditionel anvendelse af procentvise forhandler-avancer.

I stk. 3 har man fundet det hensigtsmæssigt at give monopoltilsynet adgang til at dispensere fra disse bestemmelser. En sådan dispensationsadgang, der ikke findes i den gældende lov, vil kunne anvendes, f. eks. hvor konkurrenceforholdene er af en sådan art, at indseende med fastsættelsen af bruttopriser anses for uforholdsmæssig. Herved har man blandt andet tænkt på især mindre håndværks- og handelsvirksomheder, der — som tilfældet er inden for bagerbranchen — både sælger fra eget udsalgssted og i begrænset omfang tillige til videreförhandling, og som ved videresalg fakturerer til egen forbrugerpris med fradrag af rabat. Endvidere vil det — for at opnå en forenklet administration såvel i virksomhederne som i monopoltilsynet — være påkrævet at kunne fritage for anmeldelsespligten for så vidt angår ændringer i bruttopriser, f. eks. i tilfælde, hvor en virksomhed fastsætter bruttopriser for et stort og differentieret varesortiment, og hvor der hyppigt — undertiden dagligt — foretages prisændringer.

Til § 2.

Ved bortfald af prisstoppet for tjenesteydelser kan der være risiko for relativt stærke og pludselige prisstigninger. Dette vil kunne søges imødegået ved bestemmelserne i lov nr. 180 af 25. maj 1966 om indseende med priser. Der vil imidlertid inden for særlige områder kunne være behov for at sætte monopoltilsynet i stand til hurtigere og mere effektivt end hjemlet i prisindseendeloven at gribe ind over for en uønsket prisudvikling. Derfor foreslås det i en overgangsperiode til 1. juli 1969 at give monopoltilsynet hjemmel til at genindføre prisstoppet for visse tjenesteydelser, hvor særlige forhold gør det påkrævet. I disse tilfælde vil tilsynet således ikke være bundet af prisindseendelovens forskrifter om, at prisstop kun kan iværksættes samtidig med en prisundersøgelse.